

ע"פ 7028/17 - נתנאל יוסף גרז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7028/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ג' קרא

המערער:

נתנאל יוסף גרז

נ ג ד

המשיב:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 02.07.2017 בתפ"ח 27231-07-16 שניתן על
ידי כב' השופטים ד' מינץ, ע' שחם וא' דורות

תאריך הישיבה:

י"ג באב התשע"ח (25.07.2018)

בשם המערער:

עו"ד פרחובניק ליאוניד

בשם המשיב:

עו"ד עידית פרג'ון

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על עונש המאסר בפועל – באורך חמש שנים וחצי, תוך ניכוי ימי המעצר – שהושת על המערער בגין ביצוע עבירות מין. בנוסף, הוטל עליו עונש של מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלוננת, בסך 20,000 ש"ח.

לאחר שמיעת הראיות, מתבררת התמונה הבאה: במהלך שנת הלימודים תשע"ה, הכיר המערער את המתלוננת, במסגרת תפקידו כנהג הסעות בבית ספרה. סמוך לתחילת שנת הלימודים העוקבת, עת המערער כבר לא עבד כנהג הסעות במסלול בו נסעה המתלוננת, נרקמו ביניהם יחסים שכללו שיחות טלפון, הודעות ומפגשים. נפגעת העבירה ניסתה לנתק את הקשר מספר פעמים, אך המערער חזר והתקשר אליה. במשך אותה התקופה, של כעשרה חודשים, המערער ביצע מספר עבירות מין במתלוננת, והורשע בגינם בשתי עבירות של אינוס, על פי החלופה שבסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 – בעילה של קטינה שטרם מלאו לה 14 שנה, בעילה אסורה בהסכמה, מעשים מגונים (מקרים רבים) והדחה בחקירה. המערער זוכה מעבירות אחרות בהן הואשם בכתב האישום.

הסנגור הדגיש כי המערער נעדר הרשעות קודמות; תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי; ומדובר בביצוע עבירות מין מחמת גיל, ללא קשר לכך שהמתלוננת לא התנגדה בפועל למעשים.

2. שמענו את הצדדים, ונראה כי אין מקום להתערב בגזר הדין. בית המשפט המחוזי העניק משקל ראוי לשיקולים לקולה. באשר לתסקיר, עולה כי המערער נמצא בתחילת ההליך השיקומי. התקווה היא שהוא יתמיד בו, אבל אין לתת לעניין זה משקל מכריע. הדגש מושם על מעשי המערער, על רקע פער הגילים בינו לבין המתלוננת. היא הייתה בת כ-13, והוא בן כ-47 בעת ביצוע המעשים, כאשר נקבע שהמערער היה מודע לגילה. יודגש כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא במסכת מעשים שנמשכה כמעט שנה, תוך גרימת נזק משמעותי לנפגעת העבירה.

אין לקבל את טענתו של המערער, לפיה יש להקל בעונשו כיוון שמדובר ב"אנוס סטטוטורי". הצגת המעשה ככזה משמעותה שמדובר בעבירה פורמאלית גרידא, והמצב רחוק מכך. יש לזכור שניים: הראשון הוא כי קביעת גיל שמתחתיו אין נפקות לאי הבעת התנגדות מטעם המתלוננת כוללת בחובה מרכיב ברור של חומרה. המשמעות היא שהמתלוננת אינה יכולה להסכים. החוק לא מכיר באפשרות כזו. אם נחזור למקרינו, כאשר הפער בין המעורבים הוא של כשלושים וחמש שנה, והנערה בת 13, ניתן להבין היטב כי לא עסקינן בחשבון אלא באוטונומיה של הפרט, שמחייבת הסכמה לביצוע מעשים מיניים. והחוק קבע, על סמך ניסיון החיים ועובדות החיים, כי הסכמה כזו איננה יכולה להינתן בנסיבות העניין. היעדר הסכמה הוא פגיעה קשה בנפגעת וניצול גילה על ידי המבוגר, שיש לצפות ממנו לאחריות. תסקיר נפגעת העבירה מלמד כי המתלוננת אף התייחסה למערער כדמות אב, בעוד הוא ניצל את האמון שהיא רחשה לו.

העניין השני שיש לזכור הוא כי אין עבירת מין נטולת אלימות. אכן, יש מקרים בהם רכיב האלימות קשה יותר, אך עבירת התקיפה בחוק העונשין מוגדרת כנגיעה שלא כדין (ראו, סעיף 378 לחוק העונשין). במקרה דנן, הפעלת כוח באה לביטוי בעוצמת המעשים שבוצעו, שהינם חלק מהתנהגות אלימה, גם אם לא נותר סימן או נחסמה האפשרות להתנגדות בשל השימוש המובהק בכוח פיזי. דברים אלה מובנים מאליהם וחבל שהמציאות העבריינית מחייבת כתיבתם.

צודק הסנגור כי יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו, על המעשה והעושה. בראיה זו – גזר הדין מנומק והעונש אינו חמור, וודאי לא במידה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור. השיקולים של הרתעה כללית, פרטנית וקביעת העונש על פי עיקרון ההלימה – כל שיקול בנפרד, ובוודאי בהצטברותם יחד – מובילים למסקנה כי אין מקום לקבל את

הערעור. בית המשפט חייב להגן על בנותיה הצעירות המתבגרות של החברה, על דרך של הטלת ענישה ראויה במקרים שכאלו.

3. הערעור נדחה.

ש ו פ ט

השופט מ' מזוז:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בחוות דעתו של השופט נ' הנדל.

ניתן היום, י"ט באב התשע"ח (31.7.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט